

MEHMET AYCI

“ENTARİSİ MOR İMİŞ”

Zor burçlarında tutunmak yaralanmadan
Aşınmadan açılmıyor kapılar
Gülümseyerek dönersin yalnızlığına
Yıldız kayar, toprak yeşerir, duvar
Yükselirse yükselsin ne kadar:
-İyi ki gökyüzü var!

Sen gökyüzünü giyinir çıkarsın karşıma
Vadileri giyinirsin o çıldırmış baharı
Rüyamdan kalkan turnalar yürüyüşünde
Kaldırdığın turnalar rüyalarımda uçar:
-İyi ki gökyüzü var!

Kalabalıklar akar, akar, akar...
Sen içime akarsın ırmaklarınca
Yedi milyar insanın içinden seçilirsin
Yedi milyar insanın bilmediği bir rüzgâr
Şarkılarımı yakar.
Gözlerin de seçilir, o bakışlar
Sönen yıldızlarımı gümüş sularla yıkar:
-İyi ki gökyüzü var!

Sen gönlümü giyinir çıkarsın karşıma
Gönlüm çiçek çıkarır; yeni bir öykü çıkar
Daha yürü, ısınıyor sokaklar
Bir bahçe ayaklanır sokaklarda
Bir dünya sokaklardan geçersin
Dar açılar dik açılar geniş açılar
Tanrım, ne güzel giysilerin, bir çadır:
-İyi ki gökyüzü var!